ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
Університет державної фіскальної служби України

TAX
CONGRESS

ЗБІРНИК ТЕЗ ПОДАТКОВОГО КОНГРЕСУ

"Управління публічними фінансами та проблеми забезпечення національної економічної безпеки"

12 ГРУДНЯ 2019 | М. ІРПІНЬ

Козій Н. С.
НАПРЯМИ УДОСКОНАЛЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ПОДАТКОВИХ ВАЖЕЛІВ ДЛЯ АКТИВІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ..... 587
Мамка Г. М.
КРИПТОВАЛЮТА В ДОКТРИНІ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА..... 590
Мельник О. В.
ЦИФРОВІ ФАБРИКИ ЯК ФОРМА МАЙБУТНЬОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ІНДУСТРІАЛЬНОГО БІЗНЕСУ..... 593
Новицький В. А., Ковернінська Ю. В.
ПЕРСПЕКТИВИ ОПОДАТКУВАННЯ КРИПТОВАЛЮТНИХ ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ..... 595
Онишко С. В.
РОЛЬ ЗАКОНОДАВЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРА..... 598
Пілевич Д. С.
СУТНІСТЬ ІНФОРМАЦІЙНОЇ СИСТЕМИ РИНКУ КРЕДИТНИХ ПОСЛУГ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇЇ РОЗВИТКУ... 602
Побоча К. П., Федина В. В.
ТРАНСФОРМАЦІЯ ПЕНСІЙНОГО РИНКУ В КОНТЕКСТІ ПІДВИЩЕННЯ СОЦІАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ. 606
Свіріна К. С.
БЕЗПЕКА БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ ЯК СКЛАДОВА ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ..... 610
Харченко Т. Б., Сагайдак Ю. А.
ЕФЕКТИВНІСТЬ ФУНКЦІОНУВАННЯ БАНКІВ В СУЧАСНИХ УМОВАХ..... 613
Шишков С. Є., Шелудько Н. М.
ОПТИМІЗАЦІЯ ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ З ВИКОРИСТАННЯМ ОВДП: МАСШТАБИ І НАСЛІДКИ. 616

Панель 8
«СОЦІОГУМАНІТАРНА ПРОБЛЕМАТИКА СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ»

Богдановський І. В., Льовкіна О. Г., Медвідь Б. М.
ЗБАЛАНСОВАНІ СТРАТЕГІЇ ЖИТТЄТВОРЧОСТІ: МЕТОД СИСТЕМНИХ РОЗСТАНОВОК ТА ПОЛЬОВІ ПРАКТИКИ.. 619
Волошин В. М, Пєтухова І. О.
ПРОФІЛАКТИКА ЕМОЦІЙНОГО ТА ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ СПІВРОБІТНИКІВ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ..... 623
Воронова В.
ВПЛИВ ГЕОБРЕНДИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОПОДАТКУВАННЯ В УМОВАХ

Волошин В. М,
психолог, супервізор, координатор дивізіону стресу і психологічної травми НПА, член правління «ГО EMDR в Україні»,
м. Київ, Україна
Пєтухова І. О.,
канд. пед. наук, доцент,
доцент кафедри психології та соціології, практичний психолог,
Університет ДФС України, м. Ірпінь, Україна

ПРОФІЛАКТИКА ЕМОЦІЙНОГО ТА ПРОФЕСІЙНОГО ВИГОРАННЯ СПІВРОБІТНИКІВ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ

Сучасний світ висуває до особистості надто високі вимоги в контексті її мобілізації, швидкого реагуванні на системні зміни, тримаючи її у інформаційному тонусі, що, у свою чергу, відбивається на психоемоційному здоров'ї людини. Останнім часом актуальною виступила проблема емоційного вигорання, яка уперше була узагальнена американським психологом Гербертом Фрейденбергом, який у 1974 році наголосив на серйозності даної проблеми, її впливу на особистість. Тоді ж були описані основні причини, ознаки та стадії розвитку хвороби. У сучасній психологічній літературі представлена значна кількість визначень, класифікацій емоційного вигорання, що демонструє нам актуальність, багатоаспектність і неоднозначність у підходах до вивчення означеної проблематики [2].

Швидше знайомляться, відчувають на собі наслідки синдрому емоційного вигорання представники соціальних, «helper», професій «людина-людина» (Є. Клімов). Даний факт пояснюється тим, що в основі синдрому емоційного вигорання лежить хронічна дія стрес факторів із недостатньою можливістю «розрядки негативних емоцій», отриманих під час взаємодії із різними категоріями населення. Інакше кажучи, постійний системний вплив негативних емоцій з боку різних людей призводить до їх накопичення, контейнерування, через певний час спричиняє фоновий стрес і у подальшому призводить до синдрому емоційного вигорання фахівця.

Варто наголосити, що 28 травня 2019 року синдром емоційного вигорання був включений до МКЗ-11 (Міжнародний класифікатор захворювань). У даному документі він визначається як синдром, що виникає унаслідок дії хронічного стресу на робочому місці, що не був успішно подоланий.

Зарубіжні дослідники, зокрема А. Пайнз і Е. Аронсон, вважають, що вигорання може відбуватися не лише в середовищі соціальних і «helper» професій. Розділяючи думку фахівців зазначимо, що серед факторів, які спричиняють виникнення синдрому емоційного вигорання у співробітників

податкової і митної служб є перенасичена взаємодія з різними категоріями платників податків, які звертаються до вище названих служб часто у стані крайнього емоційного збудження, що, у свою чергу, вимагає від фахівців фіскальної сфери системної психологічної готовності до роботи як з платниками податків, так і уміння застосовувати відновлювальні емоційні ресурси.

Перш за все, емоційне вигорання характеризується станом затяжного виснаження, серед симптомів емоційного виснаження виділяють: емоційне виснаження (хронічна втома, зниження настрою, імунітету, низька працездатність, розлади сну, соматоформні і психосоматичні розлади); деперсоналізацію і дегуманізацію (погіршується ставлення до колег, клієнтів, виникає почуття провини, очевидною стає ригідність мислення); переживання власної некомпетентності (зниження самооцінки, відчуття власної не результативності, завищення вимог стосовно себе); вітальну нестабільність (депресивна симптоматика, збудливість, тривожність, роздратованість, почуття безнадійності).

Наразі виділяється три підходи, які пояснюють виникнення емоційного вигорання: індивідуально-психологічний, соціально-психологічний, організаційно-психологічний. В основі першого лежать завищені очікування людей від їх роботи і їх невідповідність із реальною дійсністю. В основі соціально-психологічного підходу знаходиться специфіка роботи в соціальній сфері з великою кількістю перевантажуючих контактів із іншими людьми. Організаційно-психологічний підхід передбачає недостатню індивідуальну автономію, брак зворотного зв'язку від керівництва.

До діагностичних методик, які діагностують рівень емоційного вигорання відносять тест В.В. Бойка та опитувальник Маслач і Джексона.

Підступність синдрому емоційного вигорання у тому, що на цей недуг особистість звертає увагу лише тоді, коли він проявлятися в усіх сферах її життя і реально заважає ефективному функціонуванню. У гіпертрофованій формі синдром емоційного вигорання проявлятися через психосоматичні розладу: у такому випадку для відновлення психоемоційного здоров'я особистості необхідною буде лише тривала психотерапевтична робота. До спеціальних прийомів, які підсилюють терапевтичний ефект ми відносимо техніку «Ву» (П. Левін), візуалізації, біосугестивну терапію (О. Стражний). Метод біосугестивної терапії включає в себе поєднання прийомів вербального і невербального навіювань у стані легкого трансу. Префікс «біо» означає, що застосовується не лише сугестія, але і інші фактори (контакт долоні, відповідна постава голосу, індукція тощо).

Поряд із вище названими техніками доцільно застосовувати модель BASIC Ph (М. Лахад), яка дозволяє клієнту екологічно нагадати про особистісні ресурси

(віра, емоції, спілкування, творчість, когніції, фізична активність) і, як наслідок, знизити рівень особистісної тривоги і стресу [1].

Оскільки повне відновлення людини від наслідків синдрому емоційного вигорання може тривати понад два роки, запобігання емоційному вигоранню виявляється більш пріоритетним і у системі психологічної підготовки фахівців фіскальної служби має займати окреме місце. До основних психоедукаційних заходів відносимо: *фізичну профілактику* (збалансоване харчування, що містить вітаміни, рослинну клітковину і мінерали; фізичне навантаження, як мінімум – прогулянки на свіжому повітрі; повноцінний сон не менше восьми годин; дотримання режиму дня; *психологічну профілактику* (обов'язковий вихідний день раз на тиждень, контроль мисленнєвого потоку, «очищення голови» від тривожних думок шляхом саморефлексії, визначення життєвих пріоритетів, медитації, аромотерапія (аромати, що розслабляють – це ваніль і банан).

Підбиваючи підсумки, зазначимо, що синдром професійного вигорання зустрічається у представників соціальних професій, у тому числі і серед співробітників фіскальної сфери, які безпосередньо взаємодіють із різними категоріями населення. Визначити наявність даного синдрому доволі легко через вище зазначені біо-соціальні маркери. Профілактика даного синдрому важлива для запобігання психічного здоров'я особистості. У випадку наявності високого рівня емоційного вигорання доречно звернутися за кваліфікованою допомогою до психотерапевта. Вважаємо за потрібне при підготовці майбутніх фахівців фіскальної служби включити до навчальних планів спецкурс «Сучасні психотехнології у професійній діяльності», який би містив модуль із основ профілактики психоемоційного вигорання. Розуміючи актуальність даної проблематики, до її перспектив відносимо експериментальне дослідження рівня професійного вигорання серед співробітників фіскальної сфери.

Список використаних джерел

1. Пєтухова І. Технології психологічної допомоги особистості із фоновою тривогою. *Особистість у кризових умовах та критичних ситуаціях життя:* матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції (22–23 лютого 2018 року, м. Суми) / Сумський державний педагогічний університет імені А.С. Макаренка. Суми : Вид-во СумДПУ імені А.С.Макаренка, 2018. С. 288– 289.

2. Синдром емоційного вигорання. URL: http://prosindrom.com/psychopathological/sindrom-emotsionalnogo-vygoraniya.html

Воронова В.,
член Асоціації політичних психологів України,
засновниця і генеральний директор Міжнародного бренд-консалтингового агентства повного циклу «BRENDING&CONSULTING VVV»,
директор «Інституту територіального брендингу»,
канд. наук із соц. ком., доцент кафедри зв'язків з громадськістю і журналістики,
Київський національний університет культури і мистецтв, м. Київ, України

ВПЛИВ ГЕОБРЕНДИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ОПОДАТКУВАННЯ В УМОВАХ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

У сучасних умовах загострення конкурентних відносин на ринку – внутрішньому й зовнішньому – геобрендинг перетворюється на важливий атрибут існування територій і дієвий інструмент підвищення їхньої привабливості для інвесторів. В умовах посилення в нашій країні децентралізаційних і демократизаційних процесів зростає усвідомлення окремих населених пунктів, регіонів власної відповідальності за своє майбутнє, наповнення бюджету – як місцевого, так і державного. Саме вони нині стають ініціаторами регіональної активності, пошуку своєї ніші, свого місця на карті розвитку України.

У цьому плані ми маємо осмислити й засвоїти багатий досвід європейських міст і містечок, які вже напрацювали низку успішних технологій та інструментів просування територій до визнання.

Активізація геобрендингової діяльності в Україні стала ефективною відповіддю на сучасні виклики – економічні, інформаційні, комунікаційні.

Оскільки під геобрендингом ми розуміємо діяльність, спрямовану на акцентування й транслювання переваг території, завдання геобрендингу можуть бути згруповані за такими двома групами: 1) виявлення, акцентування й розвиток переваг території (тут геобрендингові завдання неминуче переплітаються із завданнями інших інституцій і технологій); 2) транслювання переваг аудиторії – де визначальними стають саме комунікаційні завдання.

У контексті аналізу геобрендингової діяльності ми проаналізувати стратегічні плани розвитку обласних центрів з огляду на особливу їхню роль, від яких значною мірою залежать темпи, напрями й тенденції регіонального розвитку, територіальних агломерацій, утворюваних ними з навколишніми поселеннями, що визнано Стратегією регіонального розвитку [2]. Робота над стратегічними планами розвитку ведеться в регіонах уже тривалий час. Аналіз